

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

El cor de l'Església i del món

En aquest any tan marcat per la crisi del coronavirus i les seves múltiples conseqüències en forma de confinaments, estats d'alarma, limitacions i crisis econòmiques, després de celebrar la Quaresma i la Pasqua, arribem a la solemnitat de la Santíssima Trinitat i la Jornada de la Vida Contemplativa. Es tracta d'una jornada peculiar en la que som convidats a pregar per aquells que pregunten habitualment per nosaltres i per tot el món, les persones consagrades de vida contemplativa. En aquesta jornada manifestem també la nostra estima per la vida contemplativa i el compromís de conèixer i fer conèixer aquesta vocació que se situa al bell mig de la vida eclesial.

El lema de 2020 és «Amb Maria al cor de l'Església». La Mare de Déu esdevé el paradigma de la vida consagrada contemplativa, que està cridada, com ella, a viure en el cor de l'Església. Us convido a rellegir aquella pàgina tan coneguda del diari de santa Teresa de l'Infant Jesús, en la que explica com va trobar la seva pròpia vocació dintre de la diversitat de carismes amb els que Déu enriqueix l'Església:

«Quan contemplava el cos místic de Crist no m'havia reconegut a mi mateixa en cap dels membres que sant Pau descriu, o més ben dit, em volia veure jo mateixa en tots (...). Vaig veure clarament i vaig entendre que l'amor enclou en sí totes les vocacions, que l'amor ho és tot i que un mateix amor pot abastar tots els temps i tots els llocs; per dir-ho amb una paraula,

AMB MARIA
AL COR DE L'ESGLÉSIA

JORNADA PRO ORANTIBUS

SOLEMNITAT DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT
DIUMENGE, 7 DE JUNY DE 2020

vaig entendre que l'amor és etern. Aleshores, amb gran goig de la meua ànima exultant, vaig exclamar: «Oh Jesús, amor meu, finalment he trobat la meua vocació: la meua vocació és l'amor (...). En el cor de l'Església la meua mare, jo seré l'amor; així ho seré tot, i el meu desig aconseguirà el seu objecte.»

La vida contemplativa és discreta i amagada, però està present en tot. No és un membre més entre els altres, sinó que representa l'amor, allò que vivifica i sosté tots els membres. Maria és la memòria de l'amor de Déu en Jesús i la vida

contemplativa és la memòria de l'amor de Jesús en l'Església; per això el lloc de la vida contemplativa coincideix amb el lloc de Maria: el cor en el cos místic de Crist. Avui és, doncs, un dia propici per a recordar i agrair la vida de tants homes i dones consagrats a la contemplació, una vida oculta i fecunda per a l'Església i el món; una vida que ens mostra la llum de Déu.

La vida consagrada contemplativa custodia l'amor de Crist, que és la realitat central de la fe. Amb Maria a Betlem, manté viva la confiança en aquest Déu que, només per amor, s'encarna i neix per a la salvació de tots. Amb Maria al peu de la creu, genera al voltant seu la paciència i la perseverança d'aquell que se sap acollit per les entranyes compassives de Déu Pare en totes les circumstàncies, també enmig de les dificultats i patiments, com els que estem vivint ara. També irradia al món el goig de viure.

Amb Maria a les noces de Canà, encomana aquest goig que només el coneix el qui ha tastat el do de l'Esperit Sant, que esdevé una anticipació del gran banquet del Regne.

Els contemplatius són, en el cor de l'Església, l'amor. L'amor infinit de Déu que Maria va conservar en el seu cor per a la vida del món. Un amor, més que mai, que avui nodreix l'esperança. Ens encomanem a Maria, Mare nostra, i li demanem que ajudi els membres de la vida contemplativa a viure com el cor que vivifica l'Església i el món.

ENTREVISTA

Comprendre Maria

ANGELA VOLPINI

El 4 de juny de 1947 va canviar la vida de l'Angela Volpini. Tenia 7 anys i estava amb uns amics en un prat al Bocco, prop del seu poble, Casanova Staffora (Lombardia, Itàlia), quan va viure l'aparició de la Mare de Déu. Des d'aquell dia en va viure més de 80, fins al 4 de juny de 1956. L'any 1957, el bisbe de la diòcesi va fer construir en aquell lloc l'església del Bocco, per al culte a Maria, commemorant les aparicions.

Com recorda aquell moment?

Els sentiments no els puc descriure amb paraules. Va ser una experiència total: de la ment, de l'esperit i del cos, amb tots els seus sentits. Vaig poder tocar la Mare de Jesús. El rostre d'aquesta dona que em va prendre en braços era una cara plenament humana; com la meua cara, el rostre de cada ésser humà. Vaig veure en Maria la humanitat realitzada, que donava sentit a l'existència humana i era l'alegria del Creador.

Quin missatge li va transmetre?

A la primera aparició em va dir: «He vingut per ensenyar-vos el camí de la felicitat a la terra». No n'hi ha prou amb venerar Maria, cal comprendre-la. Em va ajudar a conformar un pensament que té com a característica principal ajudar l'ésser humà a fer-se conscient de les seves infinites possibilitats de desenvolupament i a reconèixer la felicitat en l'elecció de l'amor que dona qualitat a la relació amb els altres.

És optimista davant la situació que estem vivint?

En aquests dos mesos llargs he notat petits signes d'una nova consciència. Signes que ens indiquen no sols el desig de sortir de la pandèmia, sinó també l'esperança de poder començar una nova vida: establir relacions humanes més veritables, més solidàries i harmonioses, tant entre nosaltres com amb les institucions que ens representen, i que haurien de ser l'expressió d'una civilització veritablement humana.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

I ens salva!

Una congregació religiosa reuní en plena pandèmia, gràcies als recursos telemàtics, cinquanta-una persones responsables de la seva diversitat institucional: escolar, social, universitària i pastoral. Iniciaren la trobada amb una breu reflexió i amb la lectura del text evangèlic on es recullen aquestes paraules de Jesús, convidant al servei que neix de l'amor: «Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics» (Jn 15,12-13). Després, exposaren breument la situació derivada de la covid-19 en cada sector i donaren pas a intervencions diverses dels participants, que recullen estats d'ànim, moments espirituals, sentiments dominants...

«Estem descobrint allò que és essencial; ara ens toca viure diferent, amb el desig d'estar al servei de les persones més vulnerables amb o sense covid-19 i, sobretot, confiar». «Aturar-nos per prendre consciència de la nostra vulnerabilitat, fer-nos més sensibles als qui la viuen en la seva quotidianitat». «Quan no es pot fer res, es pot estar al costat compartint riscs, neguits i esperances, bus-

cant sentit a tot el que està passant amb una certesa: en Déu vivim, ens movem i som». «Admiració absoluta per l'univers, la ciència i el coneixement: el do d'investigar en el món de Déu». «M'agradaria, quan això acabi, saber gaudir i aprofitar millor el temps, trobar-ne per a la pregària que aquests dies m'ha acompanyat tant, i tenir més cura de la natura i del que ens envolta». «El més positiu: l'adaptació, la cerca i trobada de l'altre. El més dolorós: el neguit de com quedarem persones i institucions a la tornada». «Ens sosté la confiança, l'esperança, però cal pouar, cal contemplar, per trobar-la; no apareix espontàniament. Temps d'oportunitat». «Des de la tercera edat, optimisme: Hi ha hagut una admirable adaptació als nous temps amb gran creativitat. Les persones han resistit. Les famílies han conviscut molt. L'espiritualitat ha augmentat. Sanitaris, i tantes persones que s'han entregat a la feina. Per tant, hi ha moltes persones amb capacitat de fer anar el món endavant.»

La situació convida al discerniment, sentint la seva presència: «Senyor, salva'ns, que ens enfonsem! Ell els diu: Per què sou tan covards, gent de poca fe?» (Mt 8,25-26). I ens salva!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Tener un sueño en común

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Durante los días de la JMJ en Panamá, el Papa invitó a los jóvenes a «atreverse a mantener vivo y a mantener juntos un sueño en común». Sueño grande y capaz de cobijar a todos, tatuado por el Espíritu Santo en cada hombre y en cada mujer. Un sueño llamado Jesús, sembrado y enviado por el Padre con la confianza de que crecerá y vivirá en cada corazón (Cfr. CV 157). Un sueño concreto, «que corre por nuestras venas, estremece el corazón y lo hace bailar cada vez que escuchamos: "Amaos los unos a los otros, como yo os he amado"».

Ahora, durante esta prueba de la pandemia, oímos repetidamente a Francisco que nos llama a unirnos en el amor. Seamos, pues, testigos y transmisores activos de la comuni-

dad de amor del Padre, el Hijo y el Espíritu.

Que el Señor escuche nuestra oración unánime. A la universalidad de la oración unamos la compasión y la ternura. Hagamos sentir nuestra cercanía a todos, en particular a las personas más solas y que sufren (Cfr. *Ángelus*, 22-03-2020).

Siguiendo la voz del Sumo Pontífice, huyamos del «egoísmo indiferente», del «descartar a los pobres e inmolar en el altar del progreso al que se queda atrás —y añade— todos somos frágiles, iguales y valiosos. Es tiempo de eliminar las desigualdades» (homilía, 19-04-2020).

Que María, Madre del Amor, nos ayude a acoger con alegría el gran sueño común y a poner en práctica el amor del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo.

Lectures de la missa diària i santoral

8. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Re 17,1-6 / Sl 120 / Mt 5,1-12]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. ■ Dimarts [1Re 17,7-16 / Sl 4 / Mt 5,13-16]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església. Sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Dimecres [1Re 18,20-39 / Sl 15 / Mt 5,17-19]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. ■ Dijous [Ac 11,21b-26;13,1-3 / Sl 97 / Mt 5,20-26]. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí. Santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. ■ Divendres [1Re 19,9a.11-16 / Sl 26 / Mt 5,27-32]. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dissabte [1Re 19,19-21 / Sl 15 / Mt 5,33-37]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció. Sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. □ † Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 3a setm.) (Dia i col·lecta de la Caritat) [Dt 8,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1Co 10,16-17 / Jn 6, 51-58]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC), santa Digna, vg. i mr.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

COMENTARI

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat».

Salm responsorial (Dn 3,52-56)

R. Glòria i lloança per sempre.

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

Lectura del libro del Éxodo (Éx 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad».

Moisés al momento se inclinó y se postró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya».

Salmo responsorial (Dan 3,52-56)

R. ¡A ti gloria y alabanza por los siglos!

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres.

Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo. Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.

Déu envià el seu Fill per salvar el món gràcies a Ell

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Som al diumenge de l'Amor de Déu. Hi ha un fil conductor que travessa les tres lectures d'avui: l'amor salvífic de Déu. A més, en la segona lectura, trobem una de les confessions trinitàries del Nou Testament.

En la teofania del Sinaí, després de mostrar a Moisès com és el temple del cel on Déu hi habita, perquè en faci un d'igual a la terra que Déu donarà en possessió al poble d'Israel, a petició de Moisès, Déu es mostra com a «Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor», i Moisès el reconeix com a Déu que perdona les culpes i els pecats. De fet, aquest fragment, ressona cada dissabte a les sinagogues d'arreu del món com a confessió de fe del poble jueu. L'amor de Déu es manifesta en la benignitat (o bondat), en el perdó i en la fidelitat. L'amor, en la Bíblia, no és un sentiment, sinó un compromís: Déu s'ha compromès a favor del seu poble i hi resta fidel i salvador, malgrat les contínues infidelitats del poble. Aquest és el Déu de Jesús, que ell va viure tant intensament i que va testimoniar amb la seva paraula, les seves obres i la seva vida.

Pau, a la segona lectura, parla del «Déu de l'amor i de la pau» que es fa present enmig de la comunitat cristiana que viu ben avinguda i que testimonia amb coratge l'evangelí de Jesucrist. I acaba amb una benedicció: «Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu, i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres», que nosaltres usem avui en dia com a salutació a l'inici de la missa. Una benedicció que és, al mateix temps, una confessió de fe trinitària. La gràcia, l'amor, i el do no són sinó termes sinònims en aquest context: Déu se'ns dona gratuïtament a favor nostre. I en aquesta autodonació intervenen tant el Pare (Déu), com Jesucrist, com l'Esperit Sant. Perquè Déu no és un ésser isolat sinó comunitat, la comunitat cristiana ha de viure com a expressió de Déu per al món: en pau i ben avinguts.

L'Evangelí confessa l'enviament salvífic del Fill per part del Pare com una expressió d'amor. L'amor de Déu es fa efectiu en la salvació que ens aporta Jesucrist. Per això, resulta essencial creure o no en Ell. Jesús, que ens estimà fins a l'extrem, ens mostra que l'amor de Déu és digne de fe. Val la pena creure en Jesucrist i en Déu que l'ha enviat, perquè això ens fa participar de la vida plena i eterna de Déu, de la qual el do de l'Esperit n'és una penyora.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 7, a les 12 h. Presideix la Missa a la Catedral.

Dimecres 10, a les 11 h. Participa a la reunió del Comitè Executiu de la Conferència Episcopal Espanyola (per via telemàtica).

Dijous 11, a les 18 h. Beneeix l'Ou com balla a l'atri de la Catedral.

Diumenge 14, a les 19 h. Presideix la Missa i la Processó de Corpus a l'interior de la Catedral.

de l'Apostolat Seglar. El diumenge 31 de maig, solemnitat de la Pentecosta, festa titular de la Catedral del Sant Esperit, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a les 20 h a la Catedral. Amb motiu de la Jornada de l'Apostolat Seglar hi participaren els responsables de la Delegació de l'Apostolat Seglar i una representació de la realitat laïcal associada a la diòcesi.

Mons. Saiz Meneses celebra la festa del Rocío a Catalunya. El diumenge 31 de maig, Mons. Saiz Meneses va presidir la Missa amb motiu de la festa del Rocío a Catalunya, a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola on es custodia la imatge de la Mare de Déu del Rocío. Concelebraren Mn. Joan Carles Montserrat, Vicari episcopal, i Mn. Manuel Coronado, Delegat de Litúrgia i de Confraries i Germanats. Hi participaren el President i la Junta de la FECAC, l'Alcalde del municipi i altres autoritats i els presidents i els *hermanos mayores* de les germanats de *Nuestra Señora del Rocío* que formen part de la FECAC.

Notícies

Mons. Saiz Meneses celebra la solemnitat de Pentecosta i la Jornada

Agenda

Celebració del Corpus Christi. Tindrà lloc el diumenge 14 de juny. A les parròquies i esglésies, en acabar la Missa, es farà la processó per l'interior del temple únicament. A la Catedral, a les 19 h, Mons Saiz Meneses presidirà la Missa i la processó a la ciutat des de l'atri. Es muntarà «l'Ou com balla» a l'atri.

Jornada sacerdotal. Tindrà lloc el divendres 19 de juny, Solemnitat del Sagrat Cor, a les 12 h a la Catedral, amb la celebració de la Missa. Els preveres faran la renovació de les promeses sacerdotals i es felicitarà als qui celebren 25 i 50 anys d'ordenació. Aquests actes no va ser possible fer-los el dia de la Missa Crismal.

Jornada pels afectats de la pandèmia. El diumenge 26 de juliol, a les 20 h, Mons. Saiz Meneses presidirà la celebració de la Missa a la Catedral, pregant pel descans dels difunts i agraint el treball i el sacrifici per part de tantes persones, especialment per la gent gran, en aquest temps. També se celebrarà oportunament a cada parròquia una Missa pel descans etern de les víctimes del coronavirus, pels malalts i per les famílies afectades.

Càritas: a només dos metres de tu.

Amb motiu de la festa del Corpus, el diumenge dia 14, té lloc la Campanya de Càritas a favor dels més necessitats i vulnerables de la societat.

La crisi sanitària i la conseqüent crisi econòmica ha fet que Càritas hagi triplicat els seus esforços i recursos a favor de moltes famílies necessitades. Gràcies a l'ajut de professionals i voluntaris es poden atendre moltes més famílies a través de les parròquies, institucions i grups.

Una vegada més, i en aquest context d'una manera especial, es demana la col·laboració econòmica imprescindible per seguir estant al costat, encara que sigui a dos metres, de totes les persones que cerquen la nostra ajuda.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Corazón de la Iglesia y del mundo

En este año tan marcado por la crisis del coronavirus y sus múltiples consecuencias en forma de confinamientos, declaraciones de estados de alarma, limitaciones y crisis económicas, después de celebrar la Cuaresma y la Pascua, llegamos a la celebración de la solemnitad de la Santísima Trinidad y la Jornada de la Vida Contemplativa. Se trata de una jornada peculiar en la que estamos llamados a rezar por aquellos que rezan habitualmente por nosotros y por el mundo entero, las personas consagradas de vida contemplativa. En esta jornada manifestamos también nuestra estima por la vocación contemplativa y el compromiso de conocer y dar a conocer esta vocación, que se sitúa en lo más profundo de la vida eclesial.

El lema de 2020 es «Con María en el corazón de la Iglesia». María es paradigma de la vida consagrada

contemplativa, que está llamada, como ella, a habitar el corazón de la Iglesia. Os recomiendo releer aquella página tan conocida del diario de santa Teresa del Niño Jesús, en la cual describe cómo encontró su propia vocación dentro de los múltiples carismas con que Dios enriquece a la Iglesia:

«Al contemplar el cuerpo místico de la Iglesia, no me había reconocido a mí misma en ninguno de los miembros que san Pablo enumera, sino que lo que yo deseaba era más bien verme en todos ellos (...). Reconocí claramente y me convencí de que el amor encierra en sí todas las vocaciones, que el amor lo es todo, que abarca todos los tiempos y lugares, en una palabra, que el amor es eterno. Entonces, llena de una alegría desbordante, exclamé: «Oh Jesús, amor mío, por fin he encontrado mi vocación: mi

vocación es el amor (...). En el corazón de la Iglesia, que es mi madre, yo seré el amor; de este modo lo seré todo, y mi deseo se verá colmado.»

La vida contemplativa es discreta y escondida, pero está presente en todo. No se trata de un miembro más entre los otros, sino que representa el amor, aquello que vivifica y sostiene a todos los miembros. María es la memoria del amor de Dios en Jesús, y la vida contemplativa es la memoria del amor de Jesús en la Iglesia; por eso, el lugar de la vida contemplativa coincide con el lugar de María: el corazón del cuerpo místico de Cristo. Hoy es, pues, un día propicio para recordar y agradecer la vida de tantos hombres y mujeres consagrados a la vida de contemplación, una vida oculta y fecunda para la Iglesia y el mundo; una vida que nos muestra la luz de Dios.

La vida consagrada contemplativa custodia el amor de Cristo, que es la realidad central de la fe. Con María en Belén, mantiene viva la confianza en ese Dios que, por puro amor, se encarna y nace para salvación de todos. Con María al pie de la cruz, genera a su alrededor la paciencia y la perseverancia de quien se sabe acogido por las entrañas compasivas de Dios Padre en toda circunstancia, también en medio de dificultades y sufrimientos, como estamos viviendo ahora. También irradia al mundo la alegría de vivir. Con María en las bodas de Caná, contagia ese gozo que sólo conoce quien ha probado el don del Espíritu Santo, que es un anticipo del gran banquete del Reino.

Los contemplativos son, en el corazón de la Iglesia, el amor. El infinito amor de Dios que María conservó en su corazón para la vida del mundo. Amor que hoy, aún más, alienta la esperanza. Nos encomendamos a María, nuestra Madre, y le pedimos que ayude a los miembros de la vida contemplativa a vivir como corazón que vivifica la Iglesia y el mundo.